

Inventeerimine tänapäevase uurimismeetodina rehemajade andmebaasi näitel.

Rahvapärase arhitektuuri kohta käivate andmete kogumise põhilisteks meetoditeks Eesti etnograafilises traditsioonis on olnud küsitluslehed, korrespondentide kirjad ning välitööd, mille kitsamapiiriliseks vormiks on inventeerimine. Selle töövahendi eesmärgiks on olnud hetkeolukorrast üldpildi kujundamine ja talletamine arhiivis nii teksti, jooniste kui fotode näol ning rakendusväljaks ehitiste tüpoloogiate loomine, piirkondlike eripärade ja arenguloo tuvastamine ning muude teadustööde ja muinsuskaitse aluste väljatöötamise allikmaterjalina kasutamine. Praktilisest vajadusest ja mõningal määral etnograafia enese inertsist tulenevalt rakendatakse inventeerimist ka tänapäeval, kuid sageli ilma sügavama kriitilise pilguta. Arvestades mujal maailmas toimuvat uurimisküsimuste ringi laienemist, tehniliste võimaluste kasvu ning andmete olemuse muutust, tuleks rahvapärase arhitektuuri säilitamise ja uurimise metodoloogia üle vaadata ja ehk ka ümber hinnata. Käesoleva ettekande eesmärgiks on programmi "Maa-arhitektuur - ja maastikud" raames loodud rehemajade andmebaasi potentsiaalse kasutusvälja kaardistamine nii kaasaegse uurimustöö teostamise kui praktilise kaitse ja väärtustamise seisukohast.